

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: J. H., narozený dne X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2023, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 1. 2023, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2022, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 29. 9. 2022 zamítla žalovaná žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 26. 9. 2022 není žalobce invalidní, neboť pokles jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil 30 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě namítal chybné posouzení svého zdravotního stavu s tím, že žalovaná vycházela při svých závěrech ze zprávy praktického lékaře MUDr. Š. Tento lékař nicméně nebyl plně seznámen s diagnózou žalobce a neměl k dispozici kompletní dokumentaci dětského lékaře MUDr. F. o vývoji žalobcovy nemoci, zánětech a dosavadních komplikacích, neboť u něj byl žalobce registrován jen velmi krátce, cca 14 dní. Žalobce dále uvedl, že MUDr. Š. učinil svůj závěr, aniž by podrobněji zkoumal zdravotní stav žalobce, lékařská prohlídka u tohoto lékaře byla nekompletní, velmi krátká a bez dotazů na onemocnění žalobce. Žalobce pokračoval, že si žalovaná nevyžádala žádné lékařské zprávy z předchozích let, přestože je žalobcovo onemocnění dlouhodobějšího trvání. Z doložených lékařských zpráv vyplývá, že žalobce od 14 let navštěvoval dětskou revmatologku MUDr. S., která u něj určila coby diagnózu artritidu, později Bechtěrevovu nemoc. Následně byla žalobci diagnostikována artritida a emtezitida a v září 2020 prodělal hlubokou žilní trombózu. Žalobce dospěl k závěru, že z lékařských zpráv vyplývá míra poklesu jeho pracovní schopnosti minimálně 35 %, přičemž napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Zároveň podle názoru žalobce došlo k porušení § 39 zákona o důchodovém pojištění, zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobce dále namítl, že ho od počátku řízení zastupovala V. H., která na začátku uvedla, že vlastní datovou schránku. Napadené rozhodnutí jí nicméně nebylo doručeno do datové schránky, ale prostřednictvím provozovatele poštovní licence do vlastních rukou. Kopie byla V. H. zaslána až dne 15. 3. 2023 do datové schránky s doručenkou, že jí bylo vše zasláno poštou. Podle názoru žalobce tak došlo k chybě při doručování. Žalobce se závěrem podané žaloby domáhal, aby soud uložil žalované povinnost přiznat mu invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně se zpětným nárokem 3 roky zpětně.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě shrnula průběh správního řízení, žalobní námitky a závěry posudku vypracovaného v námitkovém řízení s tím, že tento posudek považovala za dostatečnou odpověď na námitky žalobce. Žalovaná připomněla, že osobní vyšetření má význam tehdy, pokud existují rozpory mezi posudkovým hodnocením a podkladovými materiály. Žalovaná podotkla, že tato otázka již byla mnohokrát judikatorně řešena. Dále připomněla, že v řízení o invalidním důchodu se vždy provádí zjišťovací lékařská prohlídka, jelikož jde o žádost podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a posouzení zdravotního stavu žadatele posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení je nezbytnou podmínkou pro rozhodnutí v této věci. K žalobní námitce, že si žalovaná neobstarala podklady z minulých let, podotkla, že okruh podkladů, z nichž posudkoví lékaři vycházejí, je stanoven v § 8 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení je nález ošetřujícího lékaře jediným podkladem, bez něhož nelze posouzení provést. Žalovaná dále pokračovala, že v posudkové praxi je základním podkladem lékařský nález praktického lékaře, u kterého je posuzovaná osoba registrována. Tento lékař vyhotovuje nález pro posouzení zdravotního stavu ve věcech sociálního zabezpečení vyplněním příslušného tiskopisu. K projednávané věci žalovaná připomněla, že v řízení o námitkách žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nenamítal nezjištění posudkově významných skutečností týkajících se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků. Lékař v námitkovém řízení po prostudování lékařských zpráv konstatoval, že tyto lékařské zprávy byly dostačující k posouzení zdravotního postižení a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti.

4. K námitce žalobce stran vadného doručování žalovaná odkázala na § 20 odst. 1 správního řádu a § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, s tím, že účinky doručování nastávají i tehdy, pokud není doručováno do zpřístupněné datové schránky adresáta, ale prostřednictvím držitele poštovní licence, nicméně adresát si písemnost fakticky převezme. Materiálně tedy doručeno je a je bez významu, že nebyl dodržen zákonný způsob doručení. Závěrem svého vyjádření žalovaná soudu navrhla zamítnutí žaloby a přezkoumání zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ústní jednání soudu

5. Z ústního jednání soudu konaného dne 23. 4. 2024 se žalobce omluvil.
6. Pověřená pracovnice žalované setrvala na dosavadním vyjádření s tím, že posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem shledává úplným, objektivním a přesvědčivým a navrhla žalobu zamítnout.
7. Soud dle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování posudkem a protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 26. 7. 2023.
8. Žalobcem navržené dokazování lékařskými zprávami přiloženými k žalobě soud pro nadbytečnost podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl, neboť posudková komise měla všechny lékařské zprávy k dispozici, řádně je vyhodnotila a z jejího posudku vyplývá, že měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů. Soud dále neprovedl v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. ostatními listinami přiloženými k žalobě, neboť uvedené listiny jsou součástí správního spisu a v rámci správního soudnictví se dokazování správním spisem neprovádí.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem posudkové komise ze dne 26. 7. 2023, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

11. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékaře MUDr. P. M. pověřeného vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, který při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 3. 1. 2023 posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že předchozí závěr posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 26. 9. 2022 je správný. Oba lékaři dospěli k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položka 3c, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra pracovní schopnosti 30 %, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění.
12. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
13. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
14. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
15. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
16. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
17. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 23. 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2023, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň I. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

18. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 3. 1. 2023, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
19. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 26. 7. 2023. Žalobce jednání komise byl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 23. 1. 2023 byl 20 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.
20. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položka 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to juvenilní spondylartritida HLA B 27 pozitivní, stabilizovaná na biologické léčbě aplikované od července 2019, na pohybovém a nosném ústrojí bez závažných funkčních deficitů. V současném revmatologickém objektivním nálezu klouby bez artritidy, bez funkčního omezení, páteřní distance v mezích, nesteroidní antirevmatika neužívá. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 20 % (rozmezí určené pro toto postižení je 15 % až 20 %). K použití § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity nenalezla posudková komise objektivní důvod. Posudková komise dospěla k závěru, že z funkčního hlediska nebyla naplněna kritéria pro invaliditu obecně. Posudková komise se neztotožnila se závěrem posudkového lékaře v námitkovém řízení, neboť žalobce nesplňoval funkční kritéria pro podřazení jeho postižení pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. V klinickém a funkčním nálezu se u žalobce jednalo maximálně o lehké funkční postižení uvedené v položce 3b téže kapitoly a oddílu přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s mírou poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 – 20 %. Posudková komise dále uvedla, že v důsledku včasné indikované a aplikované biologické léčby byl žalobce bez zánětlivé aktivity, v objektivním funkčním nálezu klouby bez artritidy, bez funkčního omezení s plnou hybností, páteřní distance v mezích, páteř se přiměřeně rozvíjí.
21. Závěrem komise uvedla, že žalobce byl eventuálně indikovaný z funkčního hlediska k možnosti podat žádost o statut osoby zdravotně znevýhodněné. Žalobce byl podle názoru posudkové komise schopen vykonávat lehké až střední pomocné dělnické práce, bez nutnosti celodenního stání, zvedání těžkých břemen a práce ve vynucených polohách v nepříznivých klimatických podmínkách.
22. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.

23. Lékaři posudkové komise podle názoru soudu dostatečným způsobem odůvodnili, proč se odchýlili od závěrů posudkových lékařů ve správním řízení a hodnotili rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity namísto položky 3c téže kapitoly a oddílu, jejíž funkční kritéria nebyla naplněna. Posudková komise nicméně shodně s posudkovými lékaři ve správním řízení určila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce juvenilní spondylartritidu a závěry posudkových lékařů a posudkové komise se nelišily ohledně toho, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila méně než 35 %. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobce dosahuje 20 %, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobce nesplnil podmínku invalidity ani I. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35 % míru poklesu pracovní schopnosti.
24. Posudek posudkové komise rovněž podle názoru soudu představuje odpověď na výhrady žalobce vůči posudkům vyhotoveným ve správním řízení (převzetí závěrů obvodního lékaře MUDr. Š., u kterého byl žalobce registrován jen krátkodobě a s jehož závěry nesouhlasil, nedostatečné podklady, z nichž vycházely posudky vypracované ve správním řízení). Posudek posudkové komise doplnil skutková zjištění, vycházel z rozsáhlé dokumentace včetně žalobcem doložených lékařských zpráv a osobního vyšetření žalobce při jednání posudkové komise a zaujal postoj vůči předchozím posudkovým závěrům, ke kterým se vyjádřil.
25. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotný žalobce poté, co byli seznámeni s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
26. Soud dále žalobci dává za pravdu v tom, že ve správním řízení došlo k procesní chybě při doručování. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že napadené rozhodnutí bylo doručeno obecné zmocněnkyni žalobce prostřednictvím držitele poštovní licence, ačkoli jí mělo být doručováno do datové schránky. Podle názoru soudu nicméně uvedené pochybení žalované při doručování nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí bylo obecné zmocněnkyni doručeno, dostalo se tedy do sféry jejího vlivu a byla s ním materiálně seznámena. Pochybení v doručování rovněž nemělo vliv na včasnost podané žaloby, která byla podána včas.
27. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

29. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měl žalobce vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 23. 1. 2023. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže, popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobce iniciovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 23. dubna 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.